

УДК 087.5
ББК 84-4
Л24

Серія «Дитячий детектив»
Заснована 2016 року

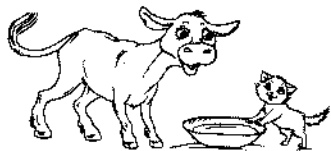


Л24 **Лапікури Валерій і Наталя**
Мурро і Гавчик. Викриття шлигуна. — Харків:
Юнісофт, 2016. — 128 с.: іл. — (Серія «Дитячий
детектив»).

ISBN 978-617-734-165-8.

У старовинному селі Старобелі раз у раз відбуваються дивовижні події — то Місяць раптом зникне, то чорний археолог ба навіть шлигун раптом з'явиться... Але кіт Мурро — кращий детектив усіх часів і котів — разом зі своїм другом і помічником, песиком Гавчиком-Гудзиком, усьому знайде пояснення, навіть французькій кішці Жоржетті зможе допомогти. Як? Читайте — то й дізнаєтеся.

УДК 087.5
ББК 84-4



ISBN 978-617-734-165-8

© Лапікури Валерій
і Наталя, текст, 2016
© Синегіна Н. С.,
ілюстрації, 2016
© ПП «Юнісофт»,
матеріальні права, 2016

МУРРО І КОРИДА

Якось Гавчик-Гудзик після звичної ранкової прогулянки по селу повернувся додому... він не просто повернувся, він влетів у хвіртку, шмигнув за колоду, на якій дрімав Мурро, і заволав:

— Мурро, Мурро, Мурро... рятуй, Мурро! Ой, я ж казав!

А слідом за Гавчиком у хвіртку впхав свого носа здоровенний собацюра з найдальшого кутка і гарикнув:

— От я тобі, дрібному, зараз покажу, як на нашому кутку крутитися! Гр-р-р!!!

— Мурро! — Гавчик з-за колоди лише носа вистромив.

— Я тут. А хто це до нас незваним заявився? Гопник із висілок?

Пес, якого таки справді звали Гопником — за його грубість і невихованість — зиркнув знизу вгору і сів на хвоста:

— О! Кіт! Слухай, чи ти не той кіт, котрого по телевізору показували?

— Саме той. Мр-р-ва-а-ау?

Ми, здається, вже згадували, що оце «Мр-р-ва-а-ау?» у котів — те ж саме, що у людей «Ти щось хочеш?». А Гопник одразу зрозумів, що тут щось не так.

— Не, не, я вже нічого не хочу...

— Це я тобі скажу, чого ти НЕ хочеш. Ти не хочеш, щоб оці мої пазурі уп'ялися тобі в носа. Правда ж — не хочеш?

— Не-є-є...

Мурро підвівся на колоді і заговорив — ну точнісінько, як у тому фільмі, який учора ввечері по телевізору показували:

— Тоді я зроблю тобі пропозицію, від якої ти не зможеш відмовитися. Отже: коли мій друг і помічник Гавчик-Гудзик проводитиме розслідування на ваших виселках, то й ти, і дружки твої (і Сірки, і Рябки, і Бровки) — ніхто не те що не гавкне в його бік — навіть не подивиться...

— Ну...

— А за те мої подруги-сороки НЕ рознесуть по всьому селу, що ти — пес — дивишся передачі котячого телеканалу.

— Ганьба роду собачому! — докинула з паркану Сорока, котра прилетіла на галас.

Пес Гопник якось одразу став на голову нижчим і забурмотів:

— Та я... та шо... та хіба ж... я взагалі не по цьому делу... так... повітрям дихав. А шо таке?

— Я сказав — ти почув. Усе, можеш бути вільним.

Гопник дременув на свої висілки. Гавчик виліз зі своєї схованки і пояснив:

— Я з ферми повертався і хотів навпрошки пройти, щоби швидше, а тут — цей... дивно, я гадав, що на тому виселку мене кожен собака знає.

— Хто прошкує, той вдома не ночує. А Гопник тебе не знав, бо його хазяї раніше на хуторі жили. Коли до села переїхали і його з собою забрали, він на виселках одразу свої хутірські закони почав встановлювати, — пояснила Сорока, котра не раз тими виселками пролітала.

— Що ж, тепер він знатиме, що в нашому Старобелі інші закони, — муркнув Мурро.

І тут у хвіртку хтось стукнув.

— Гопник повернувся? Що ти хочеш, собацюро?

— Який я вам собацюра, — почулося з-за хвіртки. — А хочу я, щоби ви або ворота відчинили, або самі на вулицю вийшли. Бо через вашу хвіртку і худа корова не пропхається, не те, що я.

— Оце так! Що за гість у нас?

— Так я ж тобі і хотів розповісти, що мені переказували, та через цього йолопа не встиг, — заспішив Гавчик. — Пам'ятаєш телятко, таке гарнюнє, його Бицьо звали?

Коли Мурро і Гавчик були кошеним і цуценям, їхня хазяйка працювала на фермі коло телят. У неї був фартух з великими кишенями, вона, коли збиралася на роботу, саджала цуцика в одну кишеню, котика в другу та так і йшла. А там на них чекала мисочка з молоком і приятель Бицьо. Потім телятко піросло, його хтось купив і кудись відвіз. І ось раптом на фермі Гавчику переказали, що Бицьо переказував, аби Муррові переказали... Так, щось ми заплуталися. Одне слово — Бицьо в гості намірявся завітати.

Мурро з Гавчиком ворота відчинити аж ніяк не змогли б, тому вийшли на вулицю. Вийшли — та так і сіли: